

РЕШЕНИЕ

№ 24233

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4676** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник кмета на Столична община (СО), чрез адв. С. П., срещу Решение № 720 от 24.02.2025 г. по нахд № 11499/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Й-24-25КС-561 от 20.04.2024г., издадено от И. З. П. - заместник-кмет на Столична община, относно наложена на „АЙ ВИ СЕЙЛИНГС“ ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 154б, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), имуществена санкция в размер на 50 000,00 лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Касаторът твърди, че със Заповед № СОА24-РД09- 2149 от 20.02.2024 г., издадена от кмета на СО, И. П. - заместник кмет на Столична община е оправомощен с правомощията на АНО, дадени по преписки, образувани въз основа на съставени АУАН по НОДТСО. Счита, че материалната компетентност на наказващия орган произтича от чл.22, ал.5 и чл. 44, ал. 1, т. 9 от ЗМСМА, които изрично регламентират възможност за делегиране на правомощия от кмета на общината, респ. възможност наказателното постановление да бъде издадено от заместник кмет. Касаторът се позовава на

Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ОСС на ВАС. Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора – да потвърди НП.

Ответникът „АЙ ВИ СЕЙЛИНГС“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Б., оспорва касационната жалба. Претендира разnosки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е посочил, че на 29.03.2024 г., около 14:15 ч., служители на Столичен инспекторат извършили проверка на строителен обект - жилищна сграда с ателиета, подземни гаражи и наземни паркоместа, находящ се в [населено място], [улица], УПИ VI-19, 20, кв. 279а, м. „Зона Б-19“, изпълняван от „Ай Ви Сейлингс“ ООД. По време на проверката, на обекта се извършвали строително-монтажни работи (СМР). Същият не бил оборудван с устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизаци от обекта.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Обосновал е липса на материална компетентност на наказващия орган предвид разпоредбата на чл. 137, ал. 2 НОДТСО, изменена след Решение № 7976 от 18.12.2014 г., постановено по адм. д. № 6596/2014 г., XII тричленен състав по описа на Административния съд С.-град, оставено в сила с Решение № 12473 от 23.11.2015 г. на ВАС по адм. дело № 4919/2015 г., с което се отменя като незаконосъобразна разпоредбата в частта "или определени от него с нарочна писмена заповед длъжностни лица". Районният съд е акцентирал, че съгласно актуалната редакция на чл. 137, ал. 2 НОДТСО наказателните постановления се издават от кмета на Столична община, без опция за делегиране. Видно от представената по преписката Заповед № СОА24-РД09-2149/20.02.2024 г., И. П. - зам. кмет на Столична община, не е определен да замества титуляра, а са му делегирани правомощията на АНО по преписки, образувани въз основа на съставени АУАН по НОДТСО. Издавайки (подписвайки) атакуваното наказателно постановление, наказващият орган - зам. кмет на СО, е допуснал съществено, неотстранимо процесуално нарушение.

Независимо от намереното формално основание за отмяна на НП, районният съд е изложил мотиви и по неговата материална законосъобразност, като е намерил същото за законосъобразно, от доказаното в хода на съдебното следствие, че дружеството-жалбоподател, в качеството си на извършващо СМР на строителен обект, не е обезпечило наличието на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизаци от обекта. Изложил е и мотиви защо приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН.

С Решение № 7976 от 18.12.2014 г. по адм. д. № 6596/2014 г. на Административния съд С.-град, оставено в сила с Решение № 12473 от 23.11.2015 г. по адм. д. № 4919/2015 г., VII отд. на ВАС, е отменен чл. 137 ал. 1 от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община, приета с Решение № 521 по Протокол № 48 от 26.09.2013г. на Столичния общински съвет, в частта „или определени от него с нарочна писмена заповед длъжностни лица“.

Според мотивите на първоинстанционното решение: „Чл. 137, ал. 1 от Наредбата за организацията на движението на територията на СО гласи: "Наказателните постановления се издават от кмета на Столична община или определени от него с нарочна писмена заповед длъжностни лица“. С жалбата е оспорена частта, която гласи „или определени от него с нарочна писмена заповед длъжностни лица“. Оспорената разпоредба, в оспорената ѝ част, противоречи на чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА, тъй като недопустимо разширява кръга на лицата, които законът допуска да бъдат наказващи органи. Законът в изрична разпоредба предвижда токова правомощие само за кмета на общината или негов заместник. С оспорената разпоредба, в оспорената ѝ част, пък наредбата, без да ограничава кръга на упълномощените лица, допуска такова правомощие да се възложи и на лице, различно от заместник на кмета или кмета на общината.

От чл. 8 ЗНА е направен извод за недопустимост с подзаконен нормативен акт да се определя компетентност, различна от определената със закон, тъй като материята не е неуредена и общинският съвет няма правомощия да преурежда с наредба въпрос, който изрично е уреден с нормативен акт от по - висока степен, в случая чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА. Оспорената разпоредба, в оспорената ѝ част, противоречи по гореизложените съображения и на чл. 47, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗАНН. По аргумент от чл. 47, ал. 2 от ЗАНН кметовете на общини могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет. В случая специалният ЗМСМА не предвижда възможност за делегиране на правомощие по налагане на административни наказания на други лица, освен на заместниците на кмета на общината. С оспорената разпоредба в оспорената ѝ част кръгът на лицата недопустимо е разширен в противоречие със законовите разпоредби, което пък води до незаконосъобразност на разпоредбата в оспорената ѝ част“.

Дължим е извод, че отменената част на чл.137, ал.1 от НОДТСО касае оправомощаването на други „длъжностни лица“, но не засяга възможността за делегиране на правомощия от кмета на общината в полза на негов заместник, която възможност произтича от законовата норма на чл.22, ал.5 от ЗМСМА. Именно тази законова разпоредба е послужила за издаване на Заповед № СОА-24-РД09-2149 от 20.02.2024 г., с която кметът на СО е възложил на И. З. П. – заместник кмет на СО да изпълнява функциите на административнонаказващ орган по наредбата.

Според актуалната редакция на чл.137, ал.2 от НОДТСО наказателните постановления се издават от кмета на Столична община. Както е посочено в мотивите на Решение № 7976 от 18.12.2014 г. по адм. д. № 6596/2014 г. на АССГ подзаконният нормативен акт не може да противоречи (да ограничава, за целите на настоящия спор) законовата норма на чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА, която урежда правомощие за издаване на НП не само за кмета на общината, но и за негов заместник.

По изложените съображения следва да се приеме, че делегирането на правомощия за издаване на НП в полза на заместник кмета на общината в случая произтича от законова разпоредба и не може да бъде ограничено от подзаконната норма на чл.137, ал.2 от НОДТСО. Аргумент в подкрепа на тези доводи е пар.12 от ДР на наредбата, където е отбелязано, че същата е приета на основание чл. 22, във връзка с чл. 21, ал. 1, т. 13 от ЗМСМА и чл. 23 във връзка с чл. 19, ал. 1 от Закона за пътищата. Като е приел, че обжалваното пред него НП е издадено от некомпетентен административнонаказващ орган и на това основание е отменил НП, СРС е постановил решението си при неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН.

Следва да се споделят като правилни изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в установената форма по чл.42 и чл.57 от ЗАНН, в сроковете по чл.34, ал.1 т ЗАНН и без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Правилни

са и изложените от СРС съображения за инструктивния характер на срока по чл. 52, ал. 1 ЗАНН, поради което неспазването му не е съществено процесуално нарушение, от категорията на съществени, както и, че вписването и на един свидетел - очевиден в АУАН носи признаците на достатъчност и също не обосновава процесуално нарушение.

В АУАН и НП нарушението е описано по единен и безпротиворечив начин: „На 29.03.2024 г., около 14:15 ч., на строителен обект - жилищна сграда с ателиета, подземни гаражи и наземни паркоместа, находящ се в [населено място], [улица], УПИ VI-19, 20, кв. 279а, м. „Зона Б-19“, изпълняван от „Ай Ви Сейлингс“ ООД, юридическото лице е извършвало строително-монтажни работи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта“. Посочени са събраните в хода на проверката доказателства - съставен при проверката Протокол № КП-24-0012741 от 29.03.2024 г. и изготвен снимков материал. В. констативен протокол, съставен от актосъставителя Х. М. М., документира извършен контрол по сигнал на строителния обект. Същият обективира констатациите от проверката на 29.03.2024 г., а именно, че на обекта се извършват СМР на етап груб строеж, обектът е ограден с плътна ограда, с поставена информационно-указателна табела, но липсва изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта.

Разпитан като свидетел пред СРС актосъставителят Х. М. М. установява, че по време на проверката в обекта на 29.03.2024 г. не е установено изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта, без по време на проверката да са установени влизащи или излизащи превозни средства. Самата проверка била по сигнал за замърсяване на улицата, но по време на проверката не било установено такова замърсяване, улицата изглеждала измита.

Вменената за нарушена разпоредба на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО забранява императивно извършването на СМР, ремонтни дейности и премахване на строежи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект.

По силата на чл.24, ал.2 от ЗАНН за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Съгласно чл.135 от НОДТСО собственик или длъжностно лице, което нареди или съзнателно допусне негов подчинен да извърши нарушение по тази наредба се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение. В случая, деянието правилно е вменено на юридическото лице – строител.

Съгласно чл.160, ал.1 от ЗУТ участници в процеса на строителството са възложителят, строителят, проектантът, консултантът, физическото лице, упражняващо технически контрол за част "Конструктивна", техническият ръководител и доставчикът на машини, съоръжения и технологично оборудване. По силата на чл.163, ал.1 от ЗУТ строителят е физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа. Разпоредбата на чл.163, ал.2, т.1 от ЗУТ вменява на строителя отговорност за изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа и с изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3, както и с правилата за изпълнение на строителните и монтажните работи и на мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка. Изложеното правилно е навело районния съд на извод за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството – строител.

Обосновано въз основа на доказателствената съвкупност (писмени, гласни и експертни доказателства) районният съд е приел за доказано нарушението по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО.

Липсата на визираното в разпоредбата устройство се установява по безпротиворечив начин от показанията на актосъставителя, които са съответни на констатациите в констативния протокол и на снимковия материал, на който се установява строителна площадка без визираното устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект. В тази насока е приета от СРС съдебно-техническа експертиза, според която изпълнението на укрепителни и изкопни СМР не е предпоставка съоръжението за почистване на строителната техника да не е изпълнено. В този смисъл са неотносими и показанията на св. Г. А. Ц., че към момента на проверката е правено укрепване по проект – шлицова стена, чрез спускане на арматура и наливане на бетон, което се извършва със специална техника, поставена на място на обекта, респ. в него не влизат и не излизат други машини, а изкопаната пръст се обръща и поставя в границите на обекта. С други думи, етапът на изпълнение на СМР или липсата на влизащи и/или излизащи от строителни обект строителни машини не е основание на обекта да не се изгради съоръжението по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО.

По изложените съображения и макар описанието на нарушението в АУАН и НП формално да възпроизвежда съдържанието на нарушената разпоредба, то е напълно достатъчно, за да разбере уличеното лице повдигнатото му административнонаказателно обвинение, респ. да организира защитата си срещу него, а на съда – да осъществи съдебен контрол за законосъобразност.

По изложените съображения съдът намира, че административнонаказателната отговорност на „АЙ ВИ СЕЙЛИНГС“ ООД, ЕИК[ЕИК], за нарушение по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО е правилно и законосъобразно ангажирана.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите за издадени от компетентни длъжностни лица и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съществува правно единство между описаното като нарушение, текстово и цифрово, в акта и в наказателното постановление, при правилно приложение на нарушената и санкционни разпоредби на чл.29а, ал.1, т.17 и чл.154б, ал.2 от НОДТСО. По изложените съображения е дължима отмяна на обжалваното решение на СРС и постановяване на решение по същество на спора.

Касационната инстанция установи неправилно приложение на чл.12 и чл.27, ал.2 от ЗАНН при определяне размера на наложената имуществена санкция в размер на 50 000 (петдесет хиляди) лв. Санкционната разпоредба на чл.154б, ал.2 от НОДТСО предвижда за нарушенията по чл. 29а, визирани в т. 3, т. 6, т. 7, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 17, т. 19, т. 20 имуществената санкция в размер от 1000 до 50 000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице. За да наложи максималния размер на санкцията административнонаказващият орган е съобразил характера на охранените обществени отношения, свързани с ограничаване и превенция на източниците на замърсяване и намаляване на емисиите на фини прахови частици, неизменно свързани с живота и здравето на гражданите, както и факта, че нарушението е извършено от юридическо лице с основна дейност, свързана със строителство, което според АНО отличава деянието с по-висока степен на обществена опасност и вредоносни последици. Съдът намира наложената максимална глоба за несъответна на конкретното нарушение, респ. че размер на глобата от 5000 лв. е пропорционален на конкретното нарушение и способства за постигане целите по чл.12 от ЗАНН.

По изложените съображения, след отмяна на обжалваното решение на основание чл.221, ал.2 от АПК, на основание чл.222, ал.1 от АПК следва да се постанови решение по същество на спора за изменение на НП относно размера на наложената имуществена санкция. В процесния случай не намира приложение Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. по тълк. д. № 1/2020 г., ОСС на ВАС, тъй като не е налице преквалифициране на описаното в НП изпълнително деяние.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните имат право на разноски. Касаторът заместник кмет на Столична община не е формулирал искане за разноски пред СРС и АССГ, поради което разноски в негова полза не се присъждат. В полза на наказаното лице следва да се присъдят разноски съобразно изхода на спора – при наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лв., обжалването на НП е уважено за 45 000 лв. „АЙ ВИ СЕЙЛИНГС“ ООД е направило разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв. пред СРС и на 600 лв. пред АССГ, общо 1800 лв. За уважената част от обжалването му се дължат разноски в размер на 1620 лв. Воден от горното и на основание чл. 222, ал.1 и чл.222, ал.1 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII Касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 720 от 24.02.2025 г. по нахд № 11499/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-и състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:
ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № СО-ОД-Й-24-25КС-561 от 20.04.2024г., издадено от И. З. П. - заместник-кмет на Столична община, относно наложена на „АЙ ВИ СЕЙЛИНГС“ ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 154б, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община, имуществена санкция в размер на 50 000,00 лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, като НАМАЛЯВА размера на наложената глоба от 50 000,00 /петдесет хиляди/ лева на 5000,00 /пет хиляда/ лева.
ОСЪЖДА Столична община, [населено място], [улица], да заплати на „АЙ ВИ СЕЙЛИНГС“ ООД, ЕИК[ЕИК], със съделен адрес [населено място], [улица], чрез адв. В. Б. от САК, сторените в производството разноски за адвокатско възнаграждение общо в размер на 1620 лв.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.